

11η Αυγούστου 2009

Πάντε Γέροντα Αθανάσιε εύχομαι να γράψω το "έν ένει-
δίθει" τείχος Ιουνίου 2009 με το γραμματώς κ' επιβιβάζω τα
κατωτέρω. Εύχομαι να γας στερεώνη ο κύριος εις τώ ιερόν
έργον που επιτελείτε δια λόγον κ' γραφίδος και να συνεχίσετε
όλοκληρώνοντας τήν καλήν όμολογίαν δια τής επί κανονικού
εδάφους αποτειχίσεως. Γράφετε ότι ακολουθείτε τούς άγιους Πα-

τέρας. Οί άγιοι δικαιολογούν τήν κοινωνία γας με τούς μνημο-
νεώντας τόν πατριάρχη κ' Βαρδογαμίον και συλλειτουργούς του;

Χαρακτηρίσετε τόν π. Επιφάνιο Θεοδώροπου έγκριτο
όρθόδοξο θεολόγο. Όχι τις αντίπατρικες έρμηνείες του π. Επιφα-
νίου, ο μακαριώτώς π. Θεόδωρος, άνήρεθε εις τώ βιβλίον του,
"τώ αντίδοτο", έδωκε τώ θετικό ψευδάριο "άνδη εκ τού
βιβλίου, "αντίδοτων", τώ όποιον περιέχει τόσα ώρέματα.

Η μοναχική συνειδησις δεν πρέπει εις κείνόν αίρέσεως,
ν' άνέχεται να ποδοπατούνται οί έντογές του κυρίου. Αυτό είναι
τό έργο τού μοναχού, κατά τόν όσιο Θεόδωρο Στουδίτη, "Η όπα-
κονί εις ψευδοποιμένας δεν άχιάται."

Τοί δεμα είναι ν' αποδειχθή ότι ο παπισμός είναι αί-
ρεσις ή ότι τώ μνημόβουνο - κοινωνία με τούς Οικουμενίτας,
καθιστά τούς κοινωνούντας έχθρούς τού Θεού;

Επαναλαμβάνετε τόν κίνδυνον τής πυρκαγιάς τής πα-
ναρέσεως τού Οικουμενισμού και συνεχώς ρίχνετε ξύλα
εις τώ πυρ αυτό, με τήν κοινωνία γας με οικουμενιστάς.

Μνημονεύουν εις τα δίπτυχα, εις τώ Φανάρι (πατριαρχείο
Κωνσταντινουπόλεως), τόν πάπα Ρώμης, αυτό έχει δημοσιευθή και εις τόν
αίπον, αλλά και οί "βυζαντινοί", Αχιορείτες βιωτούν, εάν να μη
θυμωθώ τήν ύποψη. Διαμαρτυρίες μόνο εις τα λόγια, άβυσσος
πυρά και "χαρτοπόλεμος", όπως γράφει εις τήν επίθεσήν

του, ο κ. Κορναράκης. Είς το τέλος του βιβλίου σας, γράφετε
 αόριστα, ότι πρέπει να εφαρμόσῃ μέγαν ἢ κύνειότητα, πα-
 ραδέτοντας ἀπὸ τῶν πικρῶν λόγων. Ὡστε καὶ θύβασθ. π. ἐρόθε-
 ον λόγους. Οἱ ἄγιοι καὶ οἱ ἱεροὶ κανόνες δείχνουν τὴν σω-
 τήριον ὁδὸν τῆς ἀποτειχίσεως ἀπὸ τοῦ ψευδοποιήματος.

Σημειῶν τὰ λόγια ἐνός ἀφροεῖται Γέροντος, ἐπικαιρῆ
 ἀπάντησιν: [Ε. Ὅποιοι καιροὶ! Ἀγιορείτες μοναχοὶ καταδιώ-
 κουν τοὺς δυναδέφρους τῶν, ποὺ τὴν ἰσχυρὰν καὶ δὲν ἀκοινοῦσιν
 τοὺς ψευδοποιήμας τοῦ φαναρίου. Δυστυχῆς ὀρθόδοξοὶ τοῦ και-
 ροῦ μας, ἂν ὁ μοναχισμὸς σας πρὸς ὧσε, ἀπὸ ποῖον καὶ πότε δὲ
 ἀνακηρύττει τὴν τραχυδίαν σας; Οἱ πῖτοι ἔχουν χορτάσει
 ἀπὸ τὸν πῖτον γιὰ πράξεις. Μὴ ἐπιζῆτε ν' ἀνακηρύξῃ τὸ
 φανάρι. Ὅποιος δελεῖ νὰ θῶν τὴν ψυχὴν του, ἄς διακόψῃ ἀφει-
 γως καθε ἐπαφὴν μετὰ τοὺς ψευδοποιήμας τοῦ πατρ. Βαρλογο-
 μαίου καὶ ἄλλους ποὺ τὸν κοινοῦσιν, διὰ ν' ἀναπνεύσῃ ἀέρα ὀρ-
 θοδοξίας. Αὐτὸ εἶναι ἡ θεῖα τῆς ὀρθοδόξου Παρα-
 δόσεως, τὰ δὲ ἄλλα ὑπερνέμουν αὐτῶν ποὺ δὲν δελεῖ νὰ
 συμῶν καὶ συνεχῶς κοκκινίσει...

⊕ Διακοπὴ κοινωνίας τῶν πατριαρχικῶν καὶ κοινο-
 νούντων μετὰ αὐτοὺς εἶναι ἡ ὁδὸς τῶν ἁγίων ὁμοιογενῶν. Δυστυχῶς
 ὑπερνέμονται τὰ ἔργα εἰς βάρος τῆς καθαρᾶς πίστεως (= αὐτῆς
 ποὺ παρεδόθη ἀπὸ ἁγίους κ' ὄχι αὐτῆ τῶν οἰκουμενικῶν).

Δικαιοδοχοῦνται ὅτι διατηροῦν τὴν μονεῖν. Ὅμως αὐτὸ
 γίνεταί αἰτία νὰ παραμῆνῃ ἡ αἵρεσις. Ὁ μέγας θεοδ. ἐπουδίας τοὺς
 ἀπαντᾷ: καὶ τῆς θεομαχίας... χριστὸς ἤρηντο, ἐπίσκοποι, μοναχοί,
 μονάστουχοι, λαϊκοί... οἱ μὲν τυπώμενοι, οἱ δὲ φυλακισμένοι... ἔτε-
 ροὶ θανατούμενοι κ' ἐβὺν τριβάλλιε, ἀχρηματωθεὶς εἰς τὴν ψυχο-
 φθόρον κοινωνίαν τῆς αἵρεσεως καὶ διαφένων εἰς τὸ ὀχνηριον,
 ὡς πρέπει νὰ λελθῇ καὶ ὄχι μοναχισμῶν, κομπάσις ὅτι εἶ-
 ναι καλὰ! Ποῖου ναὸν διετηρεῖς, ἀπὸ ἐμίανος τῶν να-

όν τού Θεού, τών εαυτών σου; Ποίους αδελφούς διέβωσας άρου
κατεστράφησαν διά της άδελφίας σου κοινωνίας μετ' της αίρεσε-
ως;,, (P.G: 99, 1337C)

Μακάριοι οί ταπεινώς μιμούμενοι τήν πορεία τών τσι-
ούτων όμολογητών! Ισχυρίζονται κάποιοι ότι άν παύθουν κοι-
νωνία με τούς οικουμενικούς δά εφ' εδού εκτός εκκλησίας.
Ούδελιά όμως πατερική μαρτυρία άναρτέρον, «Η κοινωνία αύτή
τους καθίστα «έχθρους τού Θεού», έβω κι' άν θεωρητικώς ά-
πορρίπτουν τήν αίρεσιν (P.G: 99, 1164A). «Η τσιούτη κοι-
νωνία (πατρ. Βαρθελομαίου κ' άρχιεπ. Ιερωνίμου) είναι ευφρο-
νη είς τό έγκλημα της αίρεσεως.

Έγκλημα τών άγορείτη π. Ξεφραίμ φιλοδείτων δρών-
τα εις Αμερικίν κι' ώνομά τών αυτών «δευτερον κοσμά Αιτωλόν»,
ό άρχ. κοσμάς καταριότανε τούς παπικούς, ενώ ο επίσκοπος Σωτή-
ριος (του Καναδά) τους έχει εν χριστώ αδελφούς. Πώς λοιπόν
κοινωνών μαζί του ο π. Ξεφραίμ, γίνεται νέος κοσμάς Αιτω-
λός; Δυστυχώς οδύσων τών λαών εις τό στόμα γύκων. Άν πα-
ραδεχθούν ότι οί ποιμένες είναι γύκοι, δά πρέπει να διακόψουν
τήν μετ' αυτών κοινωνίαν, τό όποιο δάχη ως συνεπεία διωχμό
και καθαιρέσεως.

Οί γέροντες π. Παΐσιος άγορείτης και πιπορφύριος ούδέποτε
ευφροσύνησαν τους πιβούς κάτι που να τους προετα τώθουν άπ'
τις αντορδοξίες ενέρχεις τού οικουμ. πατριάρχου κ' δρυφόρων του,
έταρθηκαν ένοχον βιωτήν. Ο π. Παΐσιος εις εφημερίδα «καθημερινή»,
27-11-1993 ώνομά τει τών πατρ. Βαρθελομαίο ως τών καλύτερον,
ο π. Πορφύριος άδιακόρησε κι' αύτως διά τών θυλούμενον θυθων-
ρό της όρθοδοξίας, υπό τών δώθεν φυλάκων της. Δεν είναι δυ-
νατών οί γέροντες αύτοι, να αποτεθούν κριτήριον όρθοδοξίας διό-
τι τίποτα άπ' τα γεγόμενά τους, δεν εναρμονιόεται με τών
ανταρρετικόν λόγον. Πρέπει να εξετασώμεν ποιαν όδόν

πρέπει να βαδίσωμεν σύμφωνα προς τους κερους κανόνες.

Πολλοί λένουν: «Πού θα πάμε; είναι τόσες παρατάξεις των Παλαιομερολογιτών». Αυτό δεν είναι λογικό κ' θεολογικό επιχείρημα, διότι αν υποθέσωμε ότι δεν υπάρχουν οι Παλαιομερολογιστές, θ' άπρεπε να κοινωνούν με την κακοδοξίαν, άνεχόμενοι τα πάντα, όπως πράττουν σήμερα; Τι άλλο περιμένουν να πράξουν οι οικουμενιστές δια να τους αποκληρώσουν; Κάποιοι λένουν, "όταν γίνει το κοινό ποτήριον, τότε θα διακόψουμε κοινωνία...". Αυτό είναι αντιπατερική διδασχία, αυτά που έχουν γίνει μέχρι τώρα, είναι χειρότερα από ένα συλλείτουργον. Αν δεν τους αναπαύουν οι γερεις του παρχού, ως μηρθούν το παράδειγμα τους, ωςε ιερέας και πιστοί μαζί, να συζητήσουν το "μικρό ποίμνιον" των αληθινών εκκλησιών. Αυτό ζητάει ο θεός, την διακοπή κοινωνίας με την αίρεση και να μη άφρονούν οι πιστοί τα όρθα δόγματα κ' τα άραθά έργα.

Αν δεν κατανοήσουν όλοι όδοι λένουν τους Παλαιομερολογιστας, "έκτός εκκλησίας", ότι δεν είναι έκτός, αλλά γνήσια τέκνα της ορθοδοξίας και αν δεν μετανοήσουν δια τους διωχμούς που τους έκαναν από το 1924 έως σήμερα, δεν μπορούν να έρηνεύσουν ορθώς και να αντιμετώπισουν την εκκλησιαστική τραγωδία. Πρέπει ν' αρχίσουν απ' τα θεμέλια, κι αν εκεί άριστούν, θα εδρεύουν εις το αυτό μέτωπον.

Η ειρήνη της ελλαδικής εκκλησίας είναι μεγάλη, διότι επικροτεί το υλοποιούν έρχον του πατριαρχείου Κων/στας, άρχης γενόμενης με την καινοτομία του 1924 της αλλαγής του ημερολογίου.

Ο πατριάρχης κ' μονορρυθιστής θεωρούνται από τους δήθεν ορθοδόξους "άδελφές εκκλησίες", ενώ η εκκλησία του πατρίου έσποριού είναι διά αιώνας θρησκευτική κ' αίρετική.

Η θύρα των νεομερολογιτών όφείλεται και

εις το ἴδι θωροῦν ἐντὸς ἐκκλησίας ἵποιον κοινωνεῖ με' τοὺς πατριάρχας, ἐπίσκοπους κ' ἄς κυρύττουν αἰρετικά, ἐκτὸς ἐκκλησίας ἵποιον δὲν κοινωνεῖ μ' αὐτούς. Ὅμως ἵποιος εἶναι με' τὴν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἐκφράζει ἢ παραδόξως τὴν ὀρθοδοξίαν, εἶναι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ κ' ἄς μὴ κοινωνεῖ με' τοὺς κακοδόξους ποιμένας.

Τὸ πρῶτον εἶναι νὰ εὐρίσκειται ὁ πιστὸς ἐνωμένος με' τὴν ἀλήθεια τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἄχι νὰ κοινωνῇ με' τὸν κακοδόξο ἐπίσκοπο, ἀπὸ φόβο μὴπως εὐρεθῇ, ἐκτὸς ἐκκλησίας. Γι' αὐτὸ ὁ ἀγ. Μάξιμος ἐρωτῆθεὶς με' ποία ἐκκλησία κοινωνεῖ, ἀπεῖπε ἐνὶ-θουκῶν με' τὴν κακοδόξουσα κωνσταντινὴ, τοὺς ἀπύνητους, ὅτι «καθολικὴ ἐκκλησία εἶναι ἡ ὀρθὴ καὶ σωτηρία ὁμολογία τὴν πίστεως εἰς τὸν Θεόν», (P. G. 90, 132)

Ἡ ἐκκλησία ἀναδεικνύει κ' μετὰ θάνατον τοὺς αἰρετικούς καὶ θυνετώσ ὄρους τοὺς ἀκούουσαν. Τί ὠφελεῖ τοὺς «μνημονεύτας», ποὺ κοινωνοῦν με' τὴν καθόλου «ὀρθοδοξίαν», δηλαδὴ τὴν διοικητικὴ αὐτὴ πλευρᾶν, ἀπὸ πολεμοῦ τὴν ἀλήθειαν τῆς; Ἡ ἀσφαλεία εἶναι μίαν! Ἡ ἀποτειχισίς, δηλαδὴ ἡ διακοπή κοινωνίας μετὰ τῶν κακοδόξων, ὥστε ἀπομονωμένοι ἢ νὰ μετανοήσουν ἢ νὰ καταδικασθῶν. Ὅποιοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ τοὺς ψευδοποιμένας τόσον περιβόητον προερχοῦν τῶν Θεῶν. Ὅσο χειρότερα θάινουν τὰ τῶν Παλαμηνερολογιῶν, τόσο κρεῖττα δὲ θάινει τις ψυχὴς τῶν Νεομηνερολογιῶν ποὺ ἀρκοῦνται νὰ τοὺς βλέπουν ἀγωνιζομένους, νὰ τοὺς κριτικῶν ἀσχημάτως, χωρὶς ν' ἀποτειχίζονται καὶ αὐτοί.]]

Ἐσχόμεθα ὁλοψυχα, νὰ προβληματισθῶν καλοπροαίρετες ψυχὴς κ' νὰ εἰρῶν τὴν ὁδὸν τῆς ὁμολογίας. ΑΜΗΝ.

Μετὰ τὴν ἐν κτηνῶ ἀγίων Γέρων Ἀγίτιος καὶ
ἡ ἐμὴ συνοδεία, ἱερὸν κελίον ἁγίου Νικολαοῦ κ'
ὀβίου Νικοδημοῦ τοῦ Ἀγορείτου - Καυκάσια
Ἁγίου Ὁρος